

فصلنامه علمی - پژوهشی گیاه و زیست بوم
سال ۸، ویژه نامه شماره ۲-۳۱، تابستان ۱۳۹۱

اثر تنفس خشکی و کاربرد کود روی بر عملکرد دانه و برخی خصوصیات

فیزیولوژیک سویا (*Glycine max L.*) رقم

حمید فاتح^{۱*}، مسعود کریمپور^۱، وریا ویسانی^۱، یوسف شهرابی^۱، هیوا فرهمندی^۱، سعیده رحیمزاده^۱

چکیده

به منظور بررسی تأثیر تنفس خشکی و همچنین کاربرد کود روی بر عملکرد دانه و برخی خصوصیات فیزیولوژیک گیاه سویا، در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه کردهستان، آزمایشی در تابستان سال ۸۸ به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام گردید. فاکتورهای آزمایشی شامل تنفس خشکی در دو سطح، شاهد (دور آبیاری ۷ روز یکبار) و تنفس (دور آبیاری ۱۴ روز یکبار) و دو سطح کود روی شامل سطح اول شاهد، (بدون کاربرد کود روی) و سطح دوم با کاربرد کود روی (۳۵ گرم سولفات روی به ازای هر کرت) بودند. نتایج حاصل از تجزیه آماری نشان داد که تنفس خشکی باعث کاهش معنی دار میزان فتوسنتز، تعرق، هدایت مزووفیلی و کارایی مصرف آب نسبت به شرایط شاهد گردید. کاربرد کود روی باعث افزایش فتوسنتز، هدایت مزووفیلی و کارایی مصرف آب برگ‌ها شد. تحت شرایط تنفس خشکی، عملکرد دانه و میزان SPAD کلروفیل برگ به طور معنی داری کاهش پیدا کرد. نتایج نشان داد که با کاربرد کود روی نسبت به عدم کاربرد آن غلظت روی در دانه حدود ۴۵ درصد افزایش پیدا کرد. در شرایط تنفس خشکی غلظت مس دانه افزایش و غلظت منگنز دانه کاهش پیدا کرد، و این در حالی بود که کاربرد کود روی باعث کاهش غلظت مس در دانه گردید. از نظر غلظت آهن دانه، بین تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی داری مشاهده نگردید.

واژه‌های کلیدی: تنفس خشکی، کلروفیل، کود روی، سویا

۱- دانشگاه کردهستان، گروه زراعت، سنترج، ایران

* مکاتبه کننده: (agri_hamid1243@yahoo.com)

تاریخ پذیرش: تابستان ۱۳۹۰

تاریخ دریافت: بهار ۱۳۹۰

گیاهان همان‌گونه که بدون عناصر پر مصرف قادر به ادامه حیات نیستند، بدون استفاده از عناصر غذایی کم‌صرف نیز قادر به ادامه حیات نخواهند بود (ضیائیان، ۱۳۸۲). از حدود ۷۰ سال پیش، روی به عنوان یک عنصر اساسی برای رشد گیاه شناخته شده است و بعد از آن مطالعات زیادی نشان داد که کمبود روی یک مشکل مهم تغذیه‌ای برای گیاهان زراعی است (Tahir *et al.*, 2009; Yakan *et al.*, 2000 آهن، مس و سایر عناصر ریزمغذی در محصولات کشاورزی گسترش جهانی دارد و در خاک‌های ایران به دلایل متعددی از جمله آهکی بودن خاک‌های زراعی، اسیدیتۀ بالا، حضور بی‌کربنات فراوان در آب آبیاری، مصرف فراوان و بیش از حد نیاز کودهای فسفاته و درنهایت عدم رواج کودهای محتوى روی و دیگر عناصر ریزمغذی، عمومیت دارد (رفیعی و همکاران، ۱۳۸۳؛ Aamer Maqsood, 2009; Kinaci & Kinaci, 2005 نشان داده‌اند که با افزایش مصرف کود روی، عملکرد دانه افزایش یافته است (رحیمی و مظاہری، ۱۳۸۳؛ Aamer Maqsood, 2009; Yakan *et al.*, 2000 عملکرد برخی از محصولات مانند ذرت با کاربرد روی در شرایط آبیاری افزایش پیدا کرده است ولی در شرایط تنش خشکی، استفاده از روی تأثیری بر عملکرد نداشته است (Wang & Yin, 2007). Wang *et al.* (2009) اظهار داشتند که تحت شرایط تنش خشکی میزان فتوسنتر، هدایت روزنۀای CO₂ زیر روزنۀای به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش پیدا کرده است. در این آزمایشات کاهش فعالیت کربنیک آنهیدرات نیز که باعث کاهش فتوسنتر

مقدمه

حدود ۲۶ درصد از زمین‌های مورد استفاده در روی زمین با خشکی مواجه هستند (Jajrami, 2009; Demirevska *et al.*, 2008 ۲۶۰ میلی‌متر بارندگی، یکی از کشورهای مناطق خشک و نیمه‌خشک محسوب می‌شود (Yazdchi, 2008). کمبود آب یک عامل تنش‌زا برای گیاهان می‌باشد که اغلب موجب کاهش محصول در گیاهان می‌شود (Svobodova & Misha, 2004) فراهم نباشد، کاربرد کودها و تولید عملکرد بالا امکان‌پذیر نیست (Ridge, 2002). کمبود آب با تأثیر بر آماس سلولی و در نتیجه باز و بسته شدن روزنۀا، فرآیندهای فتوسنتر، تنفس و تعرق را تحت تأثیر قرار می‌دهد و از طرف دیگر با تأثیر بر فرآیندهای آنزیمی که به طور مستقیم با پتانسیل آب کنترل می‌شوند، بر رشد گیاه اثر منفی می‌گذارد. گزارش‌های زیادی مبنی بر تأثیر کمبود آب بر مختل شدن فرآیندهای فیزیولوژیک گیاهان، تغییر متابولیسم کربوهیدرات‌ها و تغییر در ساختمان پروتئین‌ها و فعالیت آنزیم‌ها ارائه شده است Singh & Patal, *et al.*, 2009 (Bahavar 1996؛ کمبود آب از اثرات تنش خشکی بر فتوسنتر، تنفس، انتقال مواد، آمینواسیدهای آزاد، پروتئین‌های محلول، متابولیسم مواد مغذی، فرآیندهای متابولیکی، رشد و زادآوری ناشی می‌شود (سرمندیا و کوچکی، ۱۳۷۶؛ Bahavar *et al.*, 2009 Abdul Jaleel *et al.*, 2009) شواهد بیانگر آن است که تنش خشکی تأثیر مستقیم بر بیوشیمی کلروپلاست نظیر کاهش فعالیت فتوسیستم‌ها، بازدارندگی سیکل کالوین و کاهش فسفریلاسیون نوری دارد (روحی و همکاران، ۱۳۸۷؛ Wajid *et al.*, 2007

کود روی از نظر عملکرد دانه و پارامترهای مربوط به تبادلات گازی برگ می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق با هدف بررسی تأثیر تنفس خشکی و کود روی برخی خصوصیات فیزیولوژیک و عملکرد گیاه سویا، رقم ویلیامز به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تیمار و ۳ تکرار در سال زراعی ۸۸ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه کردستان (با مختصات در عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۱۶ دقیقه و طول جغرافیایی ۴۷ درجه و ۱ دقیقه و ارتفاع ۱۳۷۵ متر از سطح دریا) انجام گرفت. براساس یک دوره ۱۲ ساله آماری میزان نزولات سالیانه در منطقه ۴۹۲/۱ میلی‌متر است.

قبل از کشت، جهت تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه و همچنین برآورد نیاز کودی گیاه سویا، از پنج نقطه مختلف مزرعه، از عمق ۰ تا ۳۰ سانتی‌متری خاک، نمونه برداری انجام گرفت و به آزمایشگاه تجزیه خاک ارسال گردید. ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش در جدول ۱ آرائه شده است.

می‌شود، در شرایط کمبود روی در خاک مشاهده شده است (Wang *et al.*, 2009).

عناصر غذایی کم‌صرف بیشتر در سیستم‌های آنزیمی گیاه شرکت دارند. مس از اجزای اصلی تشکیل‌دهنده آنزیم پلی‌فنول اکسیداز است که در سنتز کلروفیل و ویتامین‌ها شرکت می‌کند. روی نیز برای رشد گیاهان ضروری بوده و در سنتز هورمون اکسین دخالت دارد و نقش مهمی در ساختن اسید نوکلئیک و پروتئین‌ها داشته و در استفاده گیاه از ازت و فسفر نقش کاتالیزور را ایفا می‌کند. عنصر منگنز نیز برای فعال کردن بسیاری از آنزیم‌ها مورد نیاز است (Tate, 1995).

پاسخ گیاهان به تنفس‌های مختلف محیطی از جمله تنفس خشکی متفاوت بوده که این تفاوت حتی در تقسیمات زیرگونه‌ای نیز مشاهده می‌شود. هرچند گزارش‌ها نشان می‌دهند که سویا جزو گیاهان متحمل به خشکی معرفی می‌باشد، ولی در عین حال گزارش شده است که رقم ویلیامز یک رقم کم تحمل به شرایط کم‌آبی است (قربانی و نیاکان، ۱۳۸۴). هدف از انجام این پژوهش بررسی واکنش گیاه سویا (رقم ویلیامز) به شرایط تنفس خشکی و نیز کاربرد

جدول ۱- برخی خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک مزرعه مورد آزمایش

مس	آهن	منگنز	روی	منیزیم	فسفر	پاتاسیم	ECe (dSm ⁻¹)	pH	بافت خاک
۰/۷۲۶	۷/۲۷	۶/۶۵۴	۰/۴۶۶	۱۹۱/۳	۱۷/۷۳	۲۸۱	۰/۰۳۸	۷/۸۲	شنی رسی لومی

نظر گرفته شد که شامل فاصله ردیف‌های کاشت ۵۰ سانتی‌متر و فاصله بوته‌های روی ردیف ۲۰ سانتی‌متر بود. کاشت سویا در اواخر خردادماه انجام گردید و اعمال تیمارهای آبیاری بعد از مرحله گلدهی لحظه گردید. جهت اندازه‌گیری میزان فتوسنترز در واحد سطح برگ ($\mu\text{mol CO}_2 \text{ m}^{-2} \text{ s}^{-1}$) در

تیمارهای آزمایشی شامل سطوح آبیاری در دو سطح شاهد (آبیاری هر هفت روز یکبار) و تنفس خشکی (آبیاری هر ۱۴ روز یکبار) و کود روی شامل تیمار شاهد (بدون اعمال کود) و کاربرد کود روی ۴۰ کیلوگرم سولفات روی در هکتار) بود. هر کرت آزمایشی در ابعادی معادل 4×3 (۱۲ مترمربع) در

درصد و بین سطوح کود روی در سطح پنج درصد از لحاظ فتوسنتر برگ اختلاف معنی‌دار وجود دارد (جدول ۲). نتایج حاصل از مقایسه داده‌ها حاکی از آن است که با اعمال تنفس خشکی به گیاه، میزان فتوسنتر نسبت به شرایط شاهد ۶۹ درصد کاهش پیدا کرد (شکل ۱A).

نتایج حاصل از جدول تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که بین سطوح آبیاری از لحاظ تعرق در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی‌داری وجود دارد (جدول ۲). درحالی‌که کاربرد کود روی تأثیر معنی‌داری بر تعرق برگ‌های گیاه سویا نداشت. تحت شرایط اعمال تنفس (دور آبیاری ۱۴ روز یکبار)، میزان تعرق در حدود ۶۰ درصد کمتر از شرایط شاهد (دور آبیاری ۷ روز یکبار) بود (شکل ۱C).

بین سطوح آبیاری و سطوح کود روی از لحاظ میزان هدایت مزووفیلی به ترتیب در سطح احتمال یک درصد و پنج درصد اختلاف معنی‌دار مشاهده گردید (جدول ۲). با مقایسه سطوح آبیاری مشخص گردید که میزان هدایت مزووفیلی در شرایط شاهد حدود ۷۰ درصد بیشتر از شرایط تنفس خشکی بود (شکل ۱E). همچنان اعمال کود روی نسبت به عدم اعمال آن منجر به افزایش ۴۶ درصدی در میزان هدایت مزووفیلی گردید (شکل ۱D). نتایج تجزیه واریانس نشان داد که سطوح آبیاری و کود روی تأثیر معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد بر میزان کارایی مصرف آب داشتند (جدول ۲). تنفس خشکی باعث کاهش کارایی مصرف آب گردید درحالی‌که کاربرد کود روی باعث افزایش ۶۹ درصد در میزان کارایی مصرف آب برگ‌های گیاه سویا شد (شکل F و ۱G).

تعرق ($\text{mmol m}^{-2} \text{s}^{-1}$) و غلظت CO_2 زیر روزنها (μmm^{-1}), از دستگاه IRGA، مدل LCA4 استفاده شد. به این منظور با قراردادن قسمت میانی برگ پرچم ساقه اصلی در داخل محفظه شیشه‌ای دستگاه به مدت یک دقیقه، صفات ثبت شدند (Wang *et al.*, 2009). هدایت مزووفیلی ($\mu\text{mol CO}_2 \text{m}^{-2} \text{s}^{-1}$) از تقسیم میزان فتوسنتر در واحد سطح برگ به غلظت CO_2 زیر روزنها به دست آمد (Fischer *et al.*, 1998). کارایی مصرف آب فتوسنتری ($\mu\text{mol CO}_2 \text{mmol}^{-1} \text{H}_2\text{O}_2$) نیز از تقسیم میزان فتوسنتر در واحد سطح برگ به تعرق بدست آمد. تمامی اندازه‌گیری‌ها در شدت نور محیط (۱۴۰۰-۱۲۰۰ میکرومول فوتون بر متر مربع بر ثانیه) در ساعت ۱۰ تا ۱۲ صبح انجام گردید. میزان SPAD کلروفیل برگ تیمارهای آزمایشی پس از گلدهی با استفاده از دستگاه کلروفیل سنج SPAD ژاپن اندازه‌گیری شد. به منظور اندازه‌گیری عناصر معدنی، ۰/۵ گرم از نمونه‌های پودرشده بذر سویا در دمای ۵۰۰ درجه سانتی‌گراد به روش خشک سوزانی، خاکستر گردید و به صورت محلول درآورده شد. در عصاره به دست آمده، غلظت روی و منگنز با استفاده از دستگاه جذب اتمی اندازه‌گیری گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها، به کمک نرم‌افزار آماری MSTATC انجام شد. مقایسه میانگین‌های هر صفت با استفاده از آزمون چنددامنه‌ای دانکن و در سطح احتمال ۵ درصد انجام گرفت. برای رسم نمودارها از نرم‌افزار Excel استفاده گردید.

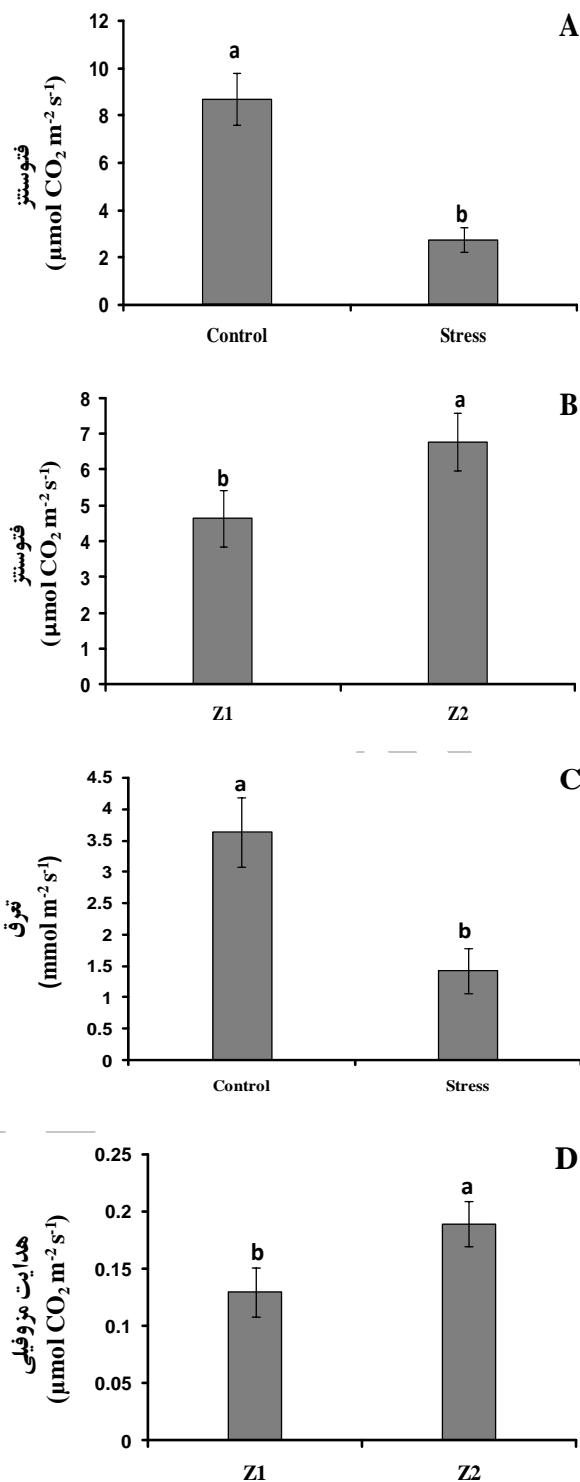
نتایج

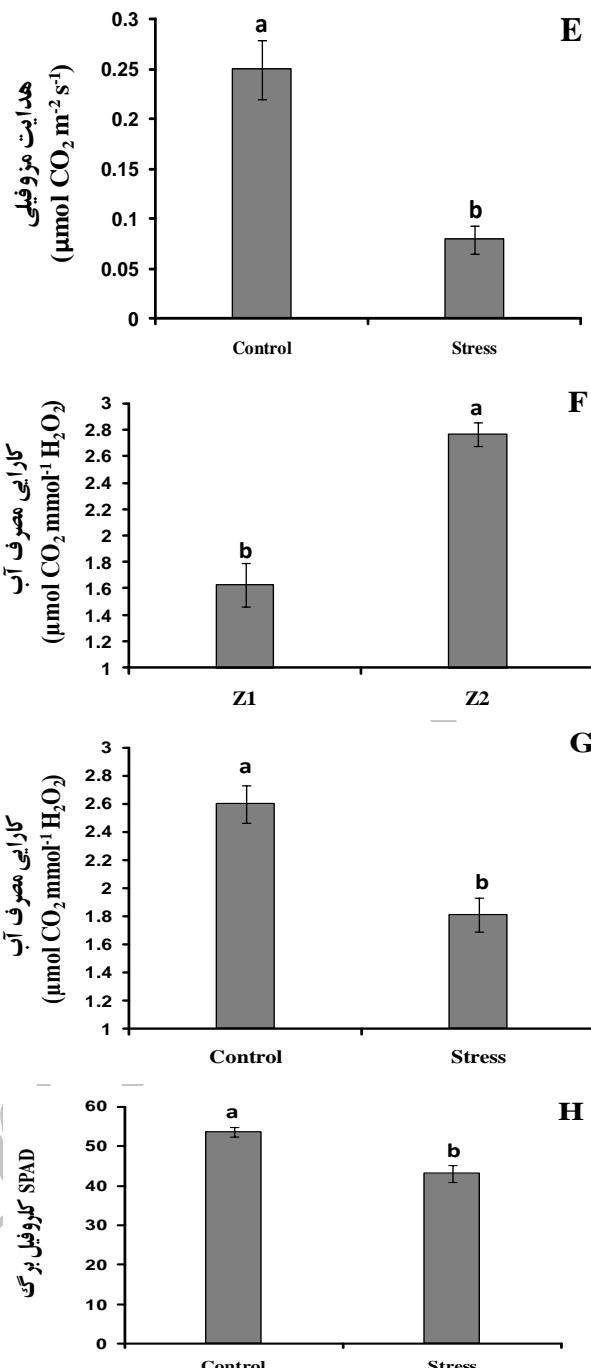
همچنانکه در جدول تجزیه واریانس داده‌ها مشاهده می‌گردد بین سطوح آبیاری در سطح یک

جدول ۲- جدول تجزیه واریانس تاثیر سطوح مختلف خشکی و کاربرد کود روی بر فتوستنتز، تعرق، هدایت مزووفیلی، کارایی مصرف آب، کلروفیل، غلظت روی، آهن و منگنز و عملکرد دانه گیاه سویا

عملکرد دانه	منگنز	مس	آهن	روی	کلروفیل	کارایی صرف آب	هدایت مزووفیلی	تعرق	درجه (df)	درجه آزادی (df)	تکرار
۲۱۴۶۷ ^{n.s}	۰.۰۰۲ ^{n.s}	۰.۰۱۷ ^{n.s}	۰.۳۷۸ ^{n.s}	۰.۰۲۴ ^{n.s}	۳.۶۰۷ ^{n.s}	۰.۰۲۲ ^{n.s}	۰.۰۰۰ ^{n.s}	۰.۶۷۶ ^{n.s}	۲	۲	تنش خشکی
۱۱۲۵۹۵۲ **	۰.۲۲۵ **	۰.۹۲۶ **	۱۷.۶۶ ^{n.s}	۰.۴۶۴ **	۰.۵۲۱ *	۱.۸۴۹ *	۰.۰۰۱ **	۱۴.۵۴ **	۱	۱	کود روی
۲۶۹۹۹ ^{n.s}	۰.۰۰۱ ^{n.s}	۰.۲۷۰ **	۷۸.۰۳ ^{n.s}	۰.۱۶۸ *	۱.۸۴۱ ^{n.s}	۳.۹۳۳ *	۰.۰۰۰ *	۰.۰۸۲ ^{n.s}	۱	۱	تنش خشکی*کود روی
۸۵۹۱۴ ^{n.s}	۰.۰۰۰ ^{n.s}	۰.۰۰۰۵ ^{n.s}	۱۸.۶۰ ^{n.s}	۰.۱۲۰ ^{n.s}	۰.۶۰۸ ^{n.s}	۰.۰۱۰ ^{n.s}	۰.۰۰۰ ^{n.s}	۱.۹۴۴ ^{n.s}	۱	۱	خطای آزمایشی
۱۷۲۰۵	۰.۰۰۹	۰.۰۱۲	۱۶.۸۶	۰.۰۲۰	۱۴.۳۹	۰.۳۶۲	۰.۰۰۰	۰.۸۲۰	۶	۶	

: غیرمعنی دار، *: معنی دار در سطح احتمال ۰.۵٪، **: معنی دار در سطح احتمال ۰.۱٪^{n.s}

شکل ۱- میانگین میزان فتوستز، تعرق، هدایت مزوویلی، کارایی مصرف آب و کلروفیل برگ‌های گیاه سویا تحت تأثیر سطوح مختلف آبیاری در دو سطح شاهد (آبیاری هر هفت روز یکبار) و تنش خشکی (آبیاری هر ۱۴ روز یکبار) و کود روی شامل تیمار شاهد (بدون اعمال کود) و کاربرد کود روی (۴۰ کیلوگرم سولفات روی در هکتار).

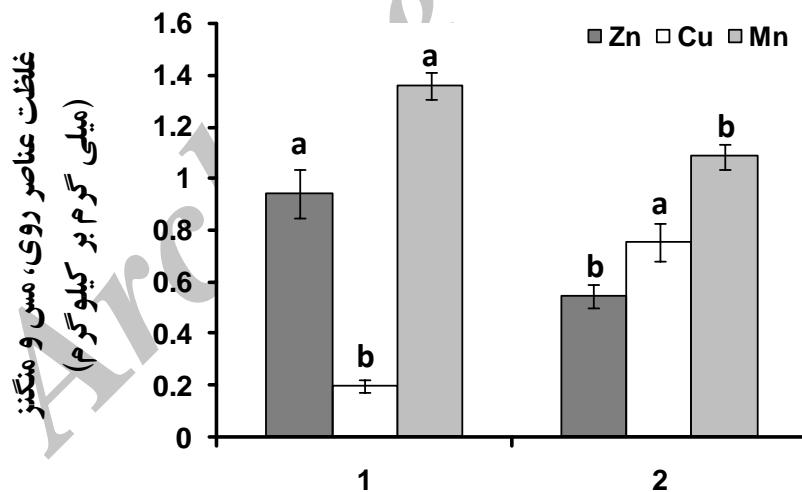
میزان SPAD کلروفیل در سطح احتمال ۵ درصد تحت تأثیر تنش سوری قرار گرفت (جدول ۲) و

معنی دار مشاهده گردید (جدول ۲). میزان غلظت مس در دانه در شرایط آبیاری بدون تنفس بسیار کمتر از غلظت مس در دانه تیمارهای تحت تنفس خشکی بود. غلظت مس در دانه تیمارهای با آبیاری بدون تنفس حدود ۷۵ درصد کمتر بود (شکل ۲). همچنین مشخص گردید که با اعمال کود روی، غلظت مس در دانه نسبت به عدم کاربرد کود روی کاهش یافت و این کاهش معادل ۴۸ درصد بود (شکل ۳). نتایج به دست آمده از مقایسه میانگین داده ها نشان داد که در شرایط آبیاری بدون تنفس، غلظت منگنز دانه ۲۵ درصد بیشتر از شرایط تنفس خشکی بود (شکل ۲). لازم به ذکر است که از لحاظ غلظت آهن دانه بین تیمارها اختلاف معنی داری مشاهده نگردید (جدول ۲).

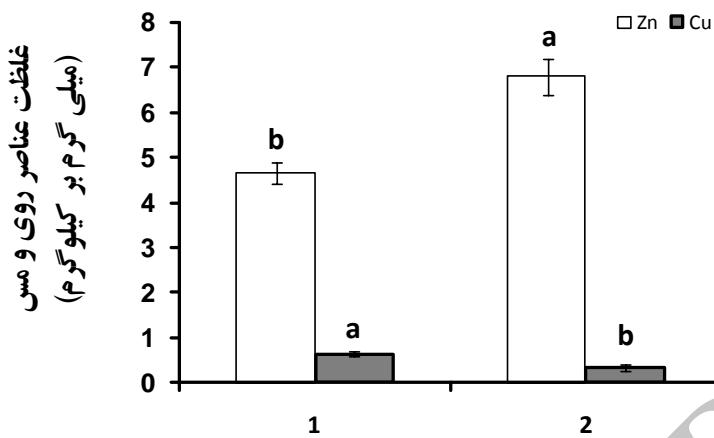
مشخص گردید که تحت شرایط تنفس خشکی، میزان SPAD کلروفیل به صورت معنی داری کاهش یافت (شکل H).

نتایج حاصل از جدول تجزیه واریانس داده ها نشان داد که از لحاظ غلظت روی دانه بین سطوح آبیاری و همچنین سطوح کود روی، به ترتیب در سطح یک درصد و پنج درصد اختلاف معنی داری وجود داشت (جدول ۲). در شرایط آبیاری بدون تنفس (دور آبیاری ۷ روز یکبار)، غلظت روی دانه بیشتر از شرایط تنفس خشکی بود (شکل ۲). همچنین با کاربرد کود روی نسبت به عدم کاربرد آن غلظت روی در دانه تیمار با کاربرد کود، حدود ۴۵ درصد افزایش پیدا کرد (شکل ۳).

بین سطوح آبیاری و همچنین سطوح کود روی از لحاظ غلظت مس دانه در سطح یک درصد اختلاف

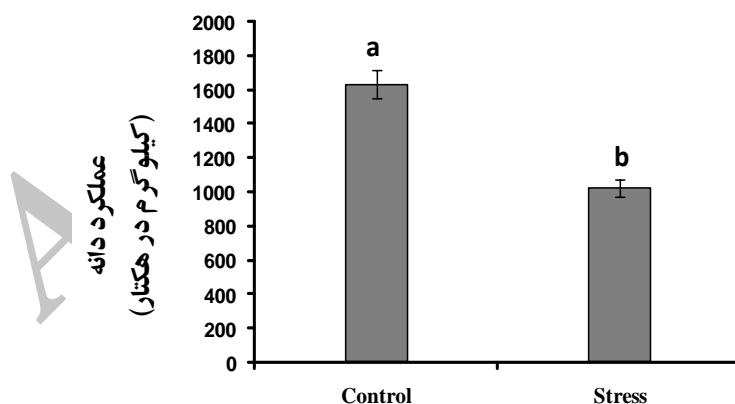
شکل ۲- میانگین میزان غلظت روی، مس و منگنز بذر گیاه سویا تحت تأثیر سطوح مختلف آبیاری در دو سطح شاهد (آبیاری هر هفت روز یکبار) (۱) و تنفس خشکی (آبیاری هر ۱۴ روز یکبار) (۲). میزان غلظت روی، مس و منگنز بذر گیاه سویا به طور جداگانه مقایسه میانگین شده و حروف گذاری گردیدند.

شکل ۳- میانگین میزان غلظت روی و مس بذر گیاه سویا تحت تأثیر سطوح کود روی شامل تیمار شاهد (بدون اعمال کود) (۱) و کاربرد کود روی (۴۰ کیلو گرم سولفات روی در هکتار) (۲). میزان غلظت روی و مس بذر گیاه سویا به طور جداگانه مقایسه میانگین شده و حروف گذاری گردیدند.

عملکرد دانه نداشت (جدول ۲). عملکرد در شرایط شاهد یا بدون تنفس، (دور آبیاری ۷ روز) حدود ۵۹ درصد بیشتر از میزان عملکرد در شرایط تنفس خشکی (دور آبیاری ۱۴ روز) بود (شکل ۴).

نتایج حاصل از جدول تجزیه واریانس داده حاکی از آن است که تنفس خشکی تأثیر معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد بر عملکرد دانه سویا داشت. در حالی که کاربرد کود روی تأثیر معنی‌داری بر

شکل ۴- میانگین میزان عملکرد دانه گیاه سویا تحت تأثیر سطوح مختلف آبیاری در دو سطح شاهد (آبیاری هر هفت روز یکبار) و تنفس خشکی (آبیاری هر ۱۴ روز یکبار) و کود روی شامل تیمار شاهد (بدون اعمال کود) و کاربرد کود روی (۴۰ کیلو گرم سولفات روی در هکتار).

شرایط تنفس خشکی در طول دوره کمتر از شرایط بدون تنفس بود و در آخرين روز تنفس (حداکثر اعمال تنفس)، میزان فتوسنتز خالص در شرایط تنفس خشکی به نصف میزان فتوسنتز خالص در شرایط شاهد رسید. و این درحالی بود که در طول دوره آزمایش مشخص گردید که با کاربرد کود روی، میزان فتوسنتز بعد از آبیاری نسبت به عدم کاربرد کود، افزایش نشان داد. Wang *et al.* (2009) گزارش کردند که کاربرد کود روی در شرایط آبیاری مناسب، منجر به افزایش غلظت پتاسیم سلول‌های محافظ روزنه شده و از این طریق باعث باز و بسته شدن بهتر روزنه‌ها می‌شود.

تحت شرایط اعمال تنفس (دور آبیاری ۱۴ روز یکبار)، میزان تعرق در حدود ۶۰ درصد کمتر از شرایط شاهد (دور آبیاری ۷ روز یکبار) بود (شکل ۱C). با توجه به آن چه در مورد فتوسنتز بیان شد می‌توان گفت که اثر تنفس خشکی بر سرعت فتوسنتز بیشتر از سرعت تعرق بوده است. گیاه برای اینکه بتواند از خشکی اجتناب نماید و از مقدار آب محدودی که در اختیار دارد نهایت استفاده را به عمل آورد، اقدام به بستن روزنه‌های خود می‌کند تا از هدررفتن آب جلوگیری شود و این عامل ممکن است یکی از دلایل کاهش فتوسنتز و تعرق برگ‌های گیاه سویا تحت شرایط تنفس خشکی بوده باشد. با شروع دوره خشکی تا مدتی گیاه تعرق خود را در سطح حداکثر نگه می‌دارد ولی با تداوم دوره خشکی اقدام به تنگ‌نمودن روزنه‌های خود و در نهایت بستن آن‌ها می‌نماید (مرادی و همکاران، ۱۳۸۴).

Jones (1998) اظهار داشت که بسته شدن روزنه برای مدت طولانی می‌تواند به تخرب کلروپلاست منتهی شود.

بحث و نتیجه‌گیری

همچنانکه اشاره شد با اعمال تنفس خشکی به گیاه، میزان فتوسنتز نسبت به شرایط شاهد کاهش پیدا کرد (شکل ۱A). شواهد نشان داده است که با افزایش تنفس خشکی، مقاومت روزنه‌ای افزایش می‌یابد و این امر سبب کاهش فتوسنتز می‌گردد (صمیمی سده و همکاران، ۱۳۸۶؛ Siddique *et al.*, 1999) کافی برای جذب فوتون‌های دریافتی و استفاده از آن‌ها در فتوسنتز را ندارد. در این شرایط به علت محدودیت در تأمین آب، با افزایش شار فوتون‌ها، امکان استفاده از انرژی آن‌ها جهت فعالیت فتوسنتزی میسر نشده و گیاه زودتر روزنه‌های خود را بسته و در نتیجه زودتر به اشباع نوری می‌رسد. در تیمارهای بدون تنفس سرعت فتوسنتز تابعی از شدت نور می‌باشد و عموماً اشباع نوری یا به وقوع نمی‌بیوندد و یا در حوالی ظهر شرعی اتفاق می‌افتد (ناظم السادات و همکاران، ۱۳۸۶). گزارش شده است که کاهش فتوسنتز در تنفس خشکی شدید به دلیل کاهش کارایی فتوسنتز II می‌باشد (محسن‌زاده و همکاران، ۱۳۸۲؛ Xu & Zhou, 2005) می‌باشد (Xu & Zhou, 2005). میزان فتوسنتز برگ با اعمال کود روی افزایش پیدا کرد و این افزایش معادل ۴۵ درصد بود (شکل ۱B). گزارش شده است که با کمبود روی، میزان فتوسنتز و همچنین کلروفیل برگ کاهش یافته است. کاهش فعالیت کربنیک آنهیدراز نیز که باعث کاهش فتوسنتز می‌شود، در شرایط کمبود روی در خاک مشاهده شده است (Wang *et al.*, 2009).

Loboda (2000) با اندازه‌گیری میزان فتوسنتز در طی یک دوره هفت روزه در یک آزمایش نتیجه گرفت که میزان فتوسنتز گیاه گندم و جو تحت

عملکرد در شرایط شاهد یا بدون تنفس، (دور آبیاری ۷ روز) حدود ۵۹ درصد بیشتر از میزان عملکرد در شرایط تنفس خشکی (دور آبیاری ۱۴ روز) بود (شکل ۴). خشکی در مرحله پرشدن دانه، به ویژه اگر با افزایش دما همراه باشد، موجب تسريع در پیری برگ‌ها، کاهش طول دوره پرشدن دانه، کاهش میانگین وزن دانه‌ها و افت عملکرد می‌شود (Giunta *et al.*, 1993; Santvari *et al.*, 2002). این فرآیند به دلیل کاهش انتقال مواد فتوسنتری به دانه‌های در حال توسعه صورت می‌پذیرد (فتحی و مک دونالد، ۱۳۷۶).

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که تنفس خشکی باعث کاهش فتوسنتر، تعرق، کارایی مصرف آب و هدایت مزووفیلی گیاه سویا گردید. باتوجه به نقشی که فاکتورهای فتوسنتری فوق در رشد و عملکرد گیاه می‌توانند ایفا کنند، می‌توان این طور استنباط نمود که تنفس خشکی از طریق کاهش فتوسنتر، تعرق، کارایی مصرف آب و هدایت مزووفیلی باعث کاهش عملکرد گیاه سویا شده باشد. همچنین نتایج نشان داد که تنفس خشکی باعث کاهش غلظت روی در دانه گیاه سویا شد. نتایج نشان داد که کاربرد روی، تأثیر مثبتی در کاهش تنفس خشکی و بهبود وضعیت گیاه تحت شرایط تنفس خشکی دارد. بنابراین استفاده از کود روی در مناطقی که کشت در مناطق خشک و نیمه‌خشک صورت می‌گیرد تا حدودی می‌تواند باعث تعديل اثرات تنفس خشکی گردد و کاربرد آن در چنین مناطقی می‌تواند قابل توصیه باشد.

مجموعه مکانیسم‌های درونی برگ را که به فرآوری CO_2 می‌انجامد هدایت مزووفیلی نامیده‌اند (سی و سه مرده و همکاران، ۱۳۸۳). با مقایسه سطوح آبیاری مشخص گردید که میزان هدایت مزووفیلی در شرایط شاهد حدود ۷۰ درصد بیشتر از شرایط تنفس خشکی بود (شکل ۱E). کاهش فتوسنتر و فرآوری CO_2 به مفهوم پایین بودن میزان هدایت مزووفیلی و عدم توانایی سلول‌های مزووفیل در استفاده از CO_2 می‌باشد. بنابراین کاهش هدایت مزووفیلی را می‌توان عامل موثر در نقصان فتوسنتر تحت تنفس خشکی به حساب آورد.

تحت شرایط تنفس خشکی، میزان SPAD کلروفیل به صورت معنی‌داری کاهش یافت (شکل ۱H). میزان کلروفیل برگ، فاکتور مهمی در تعیین هدایت مزووفیلی، سرعت فتوسنتر و ماده خشک تولیدی است (کافی و همکاران، ۱۳۸۲). تنفس خشکی منجر به کاهش کلروفیل برگ شده است. طبق بررسی‌های انجام شده، کاهش غلظت کلروفیل در شرایط خشکی به واسطه تأثیر تنفس خشکی بر تجزیه کلروفیل‌ها و پراکسیداسیون آن است (احمدی و سی و سه مرده، ۱۳۸۳؛ عباس‌زاده و همکاران، ۱۳۸۶؛ Bahavar *et al.*, 2009). حفظ غلظت کلروفیل، تحت تنفس، به ثبات فتوسنتر در این شرایط کمک می‌کند. به نظر می‌رسد که کاهش فتوسنتر، تحت تنفس، تا حدی به واسطه کاهش غلظت کلروفیل بوده باشد (احمدی و سی و سه مرده، ۱۳۸۳).

منابع

- احمدی، ع.، و ع. سی و سه مرده. ۱۳۸۳. اثر تنفس خشکی بر کربوهیدرات‌های محلول، کلروفیل و پرولین در چهار رقم گندم سازگار با شرایط متفاوت اقلیمی ایران، جلد ۲۵، شماره ۳، صفحات ۷۶۳-۷۵۳.

رحیمی، م.م.، و د. مظاہری. ۱۳۸۳. تاثیر عناصر ریزمغذی‌های آهن و روی عملکرد و اجزا عملکرد کشت دوم دو رقم آفتابگردان در منطقه ارسنجان، مجله پژوهش و سازندگی در زراعت و باغبانی، شماره ۶۴، صفحات ۲۰-۱۶.

رفیعی، م.، ح. نادیان، ق. نورمحمدی، و م. کریمی. ۱۳۸۳. اثرات تنفس خشکی و مقادیر روی و فسفر بر غلظت و کل جذب عناصر در ذرت، مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۵، شماره ۱، صفحات ۲۳۵-۲۴۳.

روحی، ا.، و ع. سی و سه مرده. ۱۳۸۷. بررسی تبادلات گازی در ژنتیپ‌های گندم (*Triticum aestivum* L.). در شرایط تنفس خشکی. نهال و بذر. جلد ۲۴. شماره ۱. ۶۲-۴۵.

سرمدنیا، غ. ح.، و ع. کوچکی. ۱۳۷۶. جنبه‌های فیزیولوژی زراعت دیم، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، صفحه ۴۲۴

سی و سه مرده، ع.، ع. احمدی، ک. پوستینی، و ح. ابراهیم زاده. ۱۳۸۳. عوامل روزنهای و غیرروزنهای کنترل کننده فتوسنتر و ارتباط آن با مقاومت به خشکی در ارقام گندم، مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۵، شماره ۱، صفحات ۹۳-۱۰۶.

صمیمی سده، ن.، ج. صبا، ف. شکاری، و ک. سلیمانی. ۱۳۸۶. قابلیت استفاده از صفات فیزیولوژیک به عنوان شاخص ارزیابی مقاومت به خشکی گندم. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، جلد ۱۴، شماره ۵. صفحات ۲۸-۴۵.

ضیائیان، ع. ۱۳۸۲. استفاده از عناصر کم مصرف در کشاورزی، نشر آموزش کشاورزی، صفحه ۲۰۷

عباس زاده، ب.، ا. شریفی عاشورآبادی، م. ح. لباسچی، م. نادری حاج بیاقدنی، و ف. مقدمی. ۱۳۸۶. اثر تنفس خشکی بر میزان پرولین، قندهای محلول، کلروفیل و آب نسبی (RWC) بادرنجبویه (*Melissa officinalis* L.). فصلنامه علمی پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، جلد ۲۳، شماره ۴، صفحات ۱۳-۵۰۴.

فتحی، ق.ا.، و گ. ک. مک دونالد. ۱۳۷۶. مقاومت شش رقم جو از نظر قابلیت انتقال تحت شرایط خشکی طی دوره پرشدن دانه در گلخانه، مجله علوم کشاورزی، جلد ۲۰، شماره‌های ۱ و ۲. صفحات ۶۱-۷۳.

قربانی، م.، و م. نیاکان. ۱۳۸۴. بررسی اثر تنفس خشکی بر روی میزان قندهای محلول، پروتئین، پرولین، ترکیبات فنلی و فعالیت آنزیم نیترات ریدوکتاز گیاه سویا رقم گرگان ۳، نشریه علوم دانشگاه تربیت معلم، جلد ۵، شماره ۱ و ۲، صفحات ۵۵۰-۵۳۷.

کافی، م.، ا. زند، ب. کامکار، ح. ر. شریفی، و م. گلدانی. ۱۳۸۲. فیزیولوژی گیاهی، جلد دوم، جهاد دانشگاهی مشهد، صفحه ۳۷۵.

محسن زاده، س.، ص. فرهی آشتیانی، م. ع. ملبوی، و ف. قناتی. ۱۳۸۲. اثر تنفس خشکی و کلروکولین کلراید بر رشد و فتوسنتر گیاهچه دو رقم گندم (*Triticum aestivum* L.). مجله پژوهش و سازندگی، شماره ۶۰، صفحات ۵۶-۶۴.

مرادی، ع.، احمدی، و. جودی. ۱۳۸۴. عکس العمل فتوسنتر و هدایت روزنها به تنفس شدید و خفیف خشکی در مراحل مختلف رشدی، اولین همایش ملی حبوبات، پژوهشکده علوم گیاهی دانشگاه فردوسی مشهد.

ناظیر السادات، س.م.ج.، و س.ع. کاظمینی. ۱۳۸۶. تاثیر تنفس آبی و تابش فعال فتوسنتری بر سرعت فتوسنتر گندم. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، جلد ۱۴، شماره ۶، صفحات ۳۹-۳۱

Aamer Maqsood,M., Rahmatullah, S.H.Kanwal, T.Aziz, and M.Ashraf. 2009. Evaluation of Zn distribution among grain straw of twelve indigenous wheat (*Triticum aestivum*) genotypes. Pakistan Journal of Botany, 41(1): 225-231

Abdul Jaleel,C., P.Manivannan, A.Vahid, M.Farooq, H.J.Al-Juburi, R.Somasudram, and P.Vam. 2009. Drought stress in plants: A review on morphological characteristics and pigments composition. International Journal of Agriculture and Biology, 11(1): 100-105

Bahavar.N., A.Ebadi, A.Tobeh, and S.H.Jamati Somarin. 2009. Effects of nitrogen application on growth of irrigated chickpea (*Cicer arietinum L.*) under drought stress in hydroponics conditions. Research Journal of Environmental Sciences, 3(4): 448-455

Demirevska,K., L.Simova-Stoilova, V.Vassileva, I.Vaseva, B.Grigorova, and U.Feller. 2008. Drought-induced leaf protein alternations in sensitive and tolerant wheat varieties. Plant Physiology, 34 (1-2): 79-102

Fischer,R.A., D.Rees, K.D.Sayre, Z.M.Lu, A.G.Candon, and A.L.Saavedra. 1998. Wheat yield progress associated with higher stomatal conductance and photosynthetic rate, and cooler canopies. Crop Sciences, 38: 1467-1475

Giunta,F., R.Motazo, and M.Deidda. 1993. Effects of drought on yield and yield components of durum wheat and triticale in Mediterranean environment. Field Crop Research, 33: 399-409

Jajrami,V. 2009. Effect of water stress on germination indices in seven wheat cultivars. World Academy of Science, 49: 105-106

Jones,H.G. 1998. Stomatal control of photosynthesis and transpiration. Journal of Experimental Botany, 49: 387-398

Kinaci,G., and E.Kinaci. 2005. Effect of zinc application on quality traits of barley in semi arid zones of Turkey. Plant Soil Environment, 51(7): 328-334

Loboda,T. 2000. Gas exchange of spring barley and wheat grown under mild water shortage. Photosynthetica, 38(3): 429-432

Ridge,I. 2002. Water and transport in plant. In: I, Ridge, (ed.), Plants. Oxford University press pp 105-165

Santvari,F., C.Royo, and I.Romagosa. 2002. Pattern of grain filling of spring and winter hexaploid triticales. European Journal of Agronomy, 16: 219-230

- Siddique,M.R.B., A.Hamid, and M.S.Islam.** 1999. Drought stress effects on photosynthetic rate and leaf gas exchange of wheat. *Botanical Bulletin of Academia Sinica*, 40: 141-145
- Singh,J., and A.L.Patal.** 1996. Water statuses, gaseous exchange, proline accumulation and yield of wheat in response to water stress. *Annual of Botany Luhiana*, 12: 77-81
- Svobodova,I., and P.Misha.** 2004. Effect of drought stress on the formation of yield elements in spring barley and the potential of stress expression reduction by foliar application of fertilizers and growth stimulator. *Plant Soil Environment*, 10: 439-446
- Tahir,M., N.Fiaz, M.A.Nadeem, F.Khalid, and M.Ali.** 2009. Effect of different chelated zinc sources on the growth and yield of maize (*Zea mays L.*). *Soil and Environments*, 28(2): 179-183
- Tate,R.L.** 1995. *Soil microbiology*, John Wiley and sons, Newyork, pp 398
- Wajid,A., K.Hussain, M.Maqsood, A.Ahmad, and A.Hussain.** 2007. Influence of drought on water use efficiency in wheat in semi-arid regions of Panjab. *Soil and Environments*, 26(1): 64-68
- Wang,H., R.L.Liu, and J.Y.Jin.** 2009. Effects of zinc and soil moisture on photosynthetic rate and chlorophyll fluorescence parameters of maize. *Biologia Plantarum*, 53 (1): 191-194
- Wang,H., and J.J.Yin.** 2007. Effects of zinc deficiency and drought on plant growth and metabolism of reactive oxygen species in maize (*Zea Mays L.*). *Agricultural Sciences in Chain*, 6(8): 988-995
- Xu,Z.Z., and Zhou.** 2005. Effects of water stress on photosynthesis and nitrogen metabolism in vegetative and reproductive shoots of *Leymus chinensis*. *Photosynthetica*, 43(1): 29-35
- Yakan,H., M.A.Gurbuz, F.Avsar, H.Surek, and N.Beser.** 2000. The effect of zinc application on rice yield and some agronomic characters. *Cahiers Options Méditerranéennes*, 1-4
- Yang,J., J.Zahang, Z.Huang, Q.Zhu, and L.Wang.** 2000. Remobilization of carbon reserves is improved by controlled soil-drying during grain filling pf wheat. *Crop Science*, 40: 1645-1655
- Yazdchi,S.** 2008. Evaluation of yield and some characteristics of ten spring barley (*Hordeum vulgare*) varieties under limited and non limited irrigation. *Research Journal of Biological Sciences*, 3(12): 1456-1459